Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8378
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

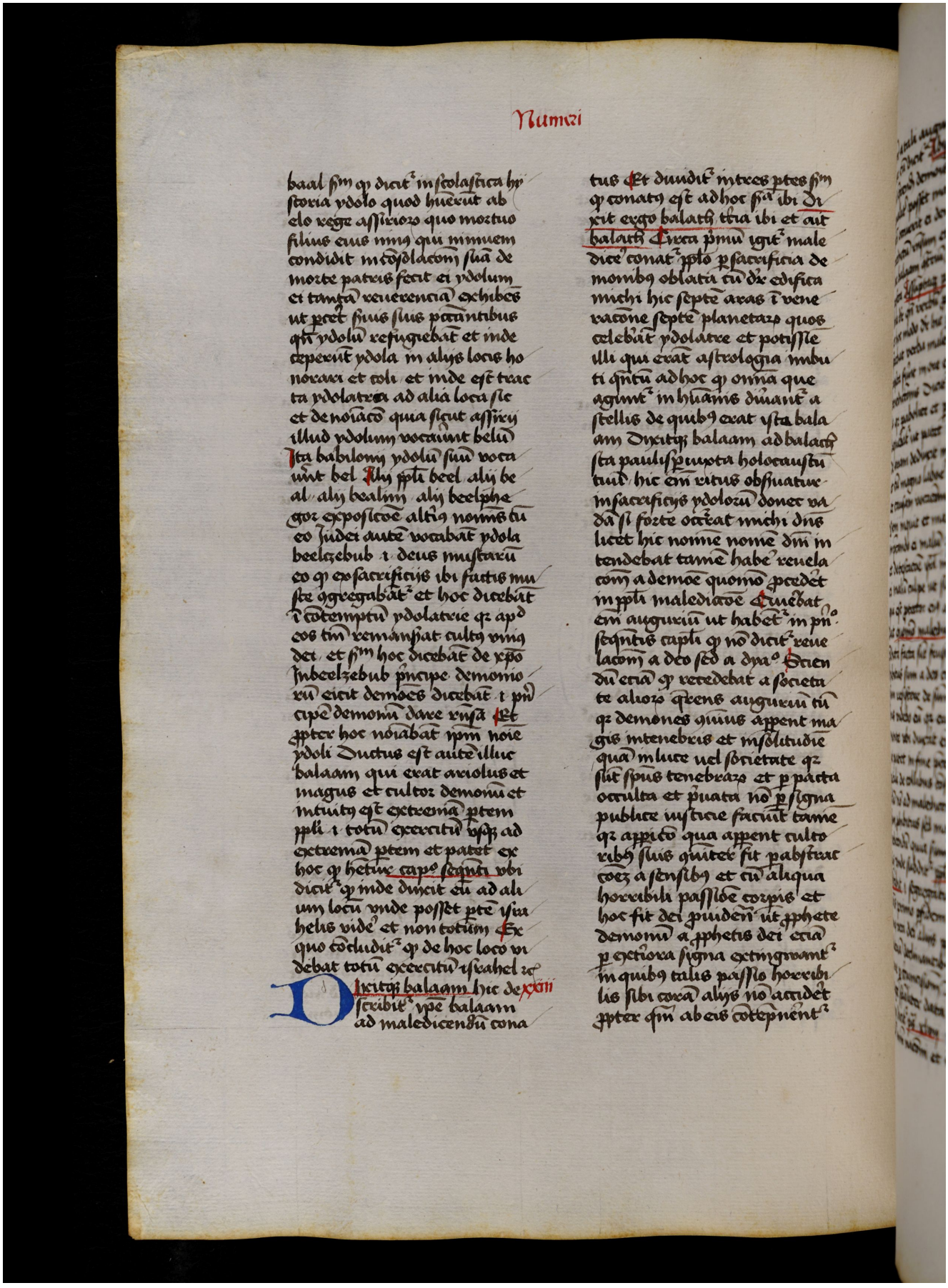

Numeri

baal ſm̃ q; dicit² in ſcolaſtica hr̃
ſtoria ydolo quod huerut ab
elo regꝫ aſſiriorꝫ quo mortuo
filius eius nmq; qui nminuem
condidit mgꝫ ydolatrã ſuã de
morte patris fecit ei ydolum
et tanta reuerentia exhibeb̃
ut pret ſuus ſius potãtibus
q̃ ydolu refugiebat et inde
reperiũt ydola in alys locis ho
norari et coli et inde eſt trac
ta ydolatria ad alia loca ſic
et de noiãd quia ſicut aſſirij
illud ydolum vocauũt belũ
ita babilonij ydolũ ſuũ voca
uũt bel Alij ſpti beel alij be
al alij bealim alij beelphe
gor expoſitor̃ altꝫ nomẽ tu
co iudei aute vocabãt ydola
beelzebub i deus muſcarũ
eo q; ex ſacrificijs ibi factis mu
ſce aggregabãt² et hoc dicebãt
i cotemptu ydolatrie q; ap̃d
eos tm remanſiat cultꝫ vnꝫ
dei et ſm̃ hoc dicebat de xp̃o
ſm̃ beelzebub pncipe demonio
rũ eicit demões dicebãt i pn̄
cipe demoniũ dare vnã Et
ꝓpter hoc nolebat ꝑm̃ nosse
ydoli Ductus eſt aute illuc
balaam qui erat ariolus et
magus et cultor demoniũ et
intuitꝫ eſt extremã ptem
ꝑpli i totũ exercitũ vſq; ad
extremã ptem et patet ex
hoc q; hetuc capo ſequẽti vbi
dicit² q; inde duxit eũ ad alĩ
um locũ vnde poſſet ptẽ vi
helis vide² et non totũ Ex
quo cõcludit² q; de hoc loco vi
debat totũ exercitũ iſrahel ꝛc

Dixitq; balaam hic de xxiii
ſcribit² ypc balaam
ad maledicendũ cõna
tus eſt duplicit² intrees ptes ſm̃
q; conatꝰ eſt ad hoc ſi² ibi Di
xit ergo balath ttia ibi et aut
balath Circa ꝑmu igit² male
dicẽ conat² ꝑpto ꝑ ſacrificia de
mombꝫ oblata tu dr̃ edifica
mihi hic ſeptẽ aras i vene
ratõe ſeptẽ planetarꝫ quos
colebãt ydolatre et potiſſe
illi qui erat aſtrologia imbu
ti q̃ntũ ad hoc q; omnia que
agunt² in hijs ãmãt² a
ſtellis de quibꝫ erat iſta bala
am Dicitq; balaam ad balath
ſta pauliſp̃ ſupta holocauſtu
tuũ hic em̃ vltus obſtinatue
m̃ ſacrificijs ydolorũ donec va
da ſi forte occ̃at mihi dns
luceat hic nomẽ nomẽ dñi in
tendebat tamẽ habe reuela
cõm a demõe quomo ꝓdeꝰ
m̃ ꝓpti maledictõe Sperabat
em̃ augurijũ ut habet² in pn̄o
ſeqntis capti q; no dicit² reue
lacõm a deo ſed a dño Orien
dũ etiã q; retinebat a ſocietu
te aliorꝫ ꝙrens augurijũ tũ
q; demones quibus appent ma
gis intenebris et m̃ſolitudie
quã m̃ luce vel ſobrietate q;
ſuit ſpus tenebrarꝫ et ꝑ pactu
occulta et ꝓuata no ꝑ ſigna
publice m̃ſtrare ſoluũt tamẽ
q; appico qua appent cultꝰ
rebꝫ ſuis quietẽ ſit pabulũ
coez a ſẽſibꝫ et cũ aliqua
horribili paſſõe corpis et
hoc ſit dei pmiden̄ ut ꝑphete
demoniũ a ꝑphetis dei etiã
ꝑ exteriora ſigna extinguant²
in quibꝫ talis paſſio horribi
lis ſibi coꝛeã alijs no accidet
ꝓpter q̃m ab eis cotẽpnent²